

Izreka

Članak 2. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2011/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. treba tumačiti na način da se lijek za humanu primjenu poput onoga u glavnom postupku, koji na temelju nacionalnog propisa ne podliježe odobrenju za stavljanje na tržište zbog toga što ga dokazano često propisuju liječnici ili stomatolozi, koji se u bitnim proizvodnim koracima proizvodi u ljekarni u količini do sto pakiranja dnevno u okviru uobičajenog ljekarničkog poslovanja, i koji je namijenjen izdavanju u okviru postojeće dozvole za poslovanje ljekarne, ne može smatrati lijekom koji je proizveden industrijski ili postupkom koji uključuje industrijski proces u smislu te odredbe i, slijedom navedenog, nije obuhvaćen područjem primjene te direktive, pod uvjetom provedbe činjeničnih utvrđenja, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

Međutim, u slučaju da ta utvrđenja dovedu sud koji je uputio zahtjev do zaključka da je odnosni lijek u glavnom postupku proizveden industrijski ili postupkom koji uključuje industrijski proces, sudu koji je uputio zahtjev je također potrebno odgovoriti da članak 3. točku 2. Direktive 2001/83, kako je izmijenjena Direktivom 2011/62, treba tumačiti na način da mu se ne protive odredbe poput onih iz članka 21. stavka 2. točke 1. Zakona o trgovini lijekovima u vezi s člankom 6. stavkom 1. Uredbe o poslovanju ljekarni, s obzirom na to da te odredbe obvezuju, u bitnome, ljekarnike na poštovanje farmakopeje prilikom izrade ljekarničkih pripravaka. Ipak, na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri je li, prema činjenicama predmeta koji se pred njime vodi, dotični lijek u glavnom postupku izrađen prema farmakopejskoj recepturi.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Patrice D'Oultremont i dr. protiv Région wallonne

(Predmet C-290/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) i članak 3. stavak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi” — Uvjeti vezani uz postavljanje vjetroelektrana propisani provedbenom odlukom — Odredbe koje se, među ostalim, odnose na sigurnosne mjere, mjere nadzora, sanacijske mjere i mjere financijskog osiguranja, kao i standarde buke definirane s obzirom na namjenu područja)

(2017/C 006/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Patrice D'Oultremont, Henri Tumelaire, François Boitte, Éoliennes à tout prix? ASBL

Tuženici: Région wallonne

uz sudjelovanje: Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA)

Izreka

Članak 2. točku (a) i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni utjecaja određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da je provedbena odluka, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja sadrži različite odredbe o postavljanju vjetroelektrana, koje se moraju poštovati u okviru izdavanja upravnih dozvola za postavljanje i uporabu takvih postrojenja, obuhvaćena pojmom „planovi i programi”, u smislu te direktive.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vergabekammer Südbayern – Njemačka) – Hörmann Reisen GmbH protiv Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Predmet C-292/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Javna usluga prijevoza putnika autobusom — Uredba (CE) n° 1370/2007 — Članak 4. stavak 7. — Podizvođenje — Obveza subjekta da sam izvrši značajni dio javnih usluga prijevoza putnika — Doseg — Članak 5. stavak 1. — Postupak sklapanja ugovora o nabavi — Sklapanje ugovora o nabavi sukladno Direktivi 2004/18/EZ)

(2017/C 006/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Vergabekammer Südbayern

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hörmann Reisen GmbH

Tuženik: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, treba tumačiti na način da prilikom postupka dodjele ugovora o javnim uslugama prijevoza putnika autobusom, članak 4. stavak 7. te uredbe ostaje primjenjiv na taj ugovor.
2. Članak 4. stavak 7. Uredbe br. 1370/2007 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da javni naručitelj na 70 % odredi postotak usluga koje subjekt, poput onog u glavnom postupku, koji je zadužen za vođenje i izvršenje javne usluge prijevoza putnika autobusom mora pružiti sâm.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.